

FOIE SĂPTĂMĂNALĂ PENTRU POPOR
DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația
Cluj, Str. Chintăului Nr. 51
TELEFON: Nr. 3065

ABONAMENTE: Pe un an Lei 100
Pe 6 luni " 50
Pe 3 luni " 30
In streinătate dublu. In America 2 dolari

INREGISTRATĂ LA
TRIBUNALUL CLUJ SUB
Nr. 85.

CERUL ȘI MĂRIREA SA

de Dr. TITUS MALAI

In drumul spre clipele sguuitoare ale Patimilor Domnului *Duminica cincea* este un nou popas. Maica Biserica ne poartă de mână printre momente puternice de cutremur și dramă, mărețe ca și necuprinsul pentru ca pe urmă să ne înalțe privirile înspre *Cer* și toată frumusețea sa de *glorie*.

Evangelia ne prezintă pe cei doi *feciori alui Zevedei* (Marc. 10) cerând lui Isus să le asigure tronuri de înțaietate de dreapta și de stânga întru mărirea sa. Prilej fericit pentru a pricepe prin rostul Domnului ce este mărirea pe care ne o rezervă *Cerul* și cum avem să o cucerim.

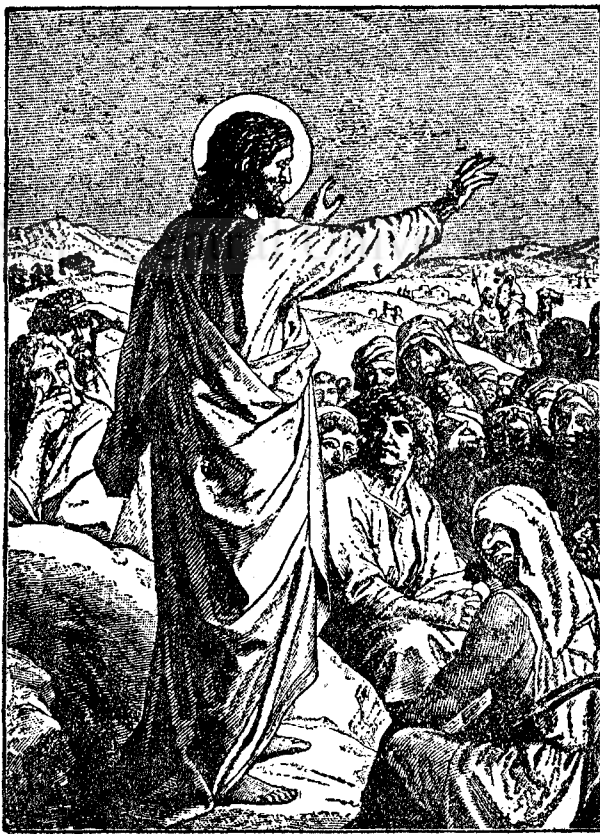
Cerul este o culme de glorie cerească, liman de nespasă și eternă fericire unde nu poate pătrunde decât oșteanul oțelit prin luptă grea de virtute. Luptă aspră și eroică împotriva puterilor iadului, împotriva armatelor truției demonice, de care ne-am lăpădat în botez. Cuceritorul *Cerului* plutește triumfător peste mișmele pământului, căci sfinții respiră din aerul curat al azurului de stele. Precum scria un poet de curând despre „*Inger și demon*” spunând că un sfânt oarecare s'a născut într'o localitate unde abia se poate respira fiindcă aerul e înșesat de demoni, dar minunea unei vieți curate a fost spaima demonilor, a risipit bezna întunecului de păcate și putreziciune.

Aureola de *mărire cerească* nu este lucru mic și vremelnic, ci mai degrabă o coroană de biruință pentru oameni mari. Nu este ceea ce râvneau feciorii truțași alui Zevedei cari și prin Salome mama lor (Maț. 20) cereau lui Isus scaune de mândrie stăpânitoare peste alții. Domnul nu de dreptul îi muștră: „Nu știți ce cereți”. Fiindcă ei doriau o împărăție lumească precum a fost alui David și Solomon, voiau o biruință fără de luptă, o distincție ieftină fără vreun merit de fapte. Voiau o stăpânire din dor de mărire lumească. Așa Agrippina mama lui Nero când i s'a spus că fiul ei va ajunge împărat, dar o va ucide, a răspuns: Las să mă ucidă, numai să domnească!

Cuvântul dumnezeesc alui Isus arată o altă cale, aspră și colțuroasă, a durerii consimțite: Potirul Patimilor lui de pe Calvar și Botezul Jertfei lui izbăvitoare care spală zgura fărădelegilor noastre. El întrezărea în viitorul nu prea depărtat pentru *Iacob* unul dintre Zevedei moartea de

martir curajos prin sabia lui Irod, iar pentru *Ioan* celalalt frate baia de ulei fierbinte la Roma din ordinul împăratului Domițian. Așa precum predica Domnul în drumul spre Ierusa-

lim despre patima sa, cum va fi trădat, judecat la moarte, bătut, schingiuit și ucis, .. „și a treia zi va învia”. Pildă cerească pentru Calvarul ce ne este hărăzit nouă, cu juruință

de răsplată insuțită: „Nimeni nu este care și-a lăsat casa, sau frații... pentru mine și evanghelie, și să nu lea de o sută de ori mai mult acum.. iar în veacul cel viitor vieța de veci” (Marc. 10).

Așa e de frumos *Cerul și mărirea sa*, încât merită orice sacrificiu și trudă. Apostolul *Pavel* ne-o spune: „Ochilul nu a văzut, urechea nu a auzit, la inima omului nu a pătruns ceea ce a gătit Dumnezeu celor ce-l iubesc pe el”. (1 Cor. 2). Ori să ascultăm un cuvânt al *sf. Augustin*: „Această glorie, această majestate, această frumusețe, care va deveni fericirea noastră, întrece orice gândire, simțire și grai... orice credință, nădejde și iubire, orice dorință. Această fericire poate fi cucerită, dar niciodată prețuită îndeajuns”. Iar *sf. Efreem* scrie: „Acolo este frumusețea fără de nume, lumina adevărată, izvorul tuturor bunurilor... lumina fără amurg, soarele fără apus... Acolo sunt mirădele de îngeri, tronurile apostolilor, scaunele profetilor, sceptrele pa-

triarhilor, coroanele martirilor, mărirea dreptilor. Acolo domiciliază ceice au umblat calea cea strâmtă, cari în pustii, munți, peșteri și crepăturile pământului s'au oțelit prin post, privegheri și lacrimi... fiecare om, bogat sau sărac, împărat sau cerșetor, acolo, precum a sămănat, așa va seceră”.

Cu ce *preț* se câștigă mărirea cerească? Să nu ne sperlem. Părintele nostru cel din *Ceruri* nu ne cere preț mare, ci fiecărui după ale sale puteri.

Pavel Apostolul ne încurajează astfel: „Necăzul nostru de acum, curând trecător, și ușor, lucrează întru noi veșnică și peste măsură mare mărire” (2 Cor. 4).

Sf. Ioan Gură de Aur dă răspuns în locul lui Dumnezeu despre prețul mării de veci: „Eu nu stabilesc nici un preț, pentruca tu om să nu cauți eșire cu sărăcia. Dacă moșia, vei primi cerul; dacă un ban, vei primi o împărăție; dacă ce ai, și vei primi Raiul; .. dacă nu ai ban, dacă o bucată de pâine, un pahar cu apă”.

Și adaugă *Sf. Augustin*: „Dacă te sperie acest preț, mângăie-te, căci văduva din scriptură a cumpărat cu doi fileri; o, da, poți și mai ieftin: pentru o înghițitură de apă proaspătă; chiar mai ieftin: poți să câștigi împărăția *Cerurilor* prin o singură bună voință.

Și să nu uităm măreția neîntrecută a bunurilor din *Cer*. *Sf. Grigore Marele* ne asigură: „Când noi socotim cele promise în *Cer*, toate lucrurile de pe pământ par neînsemnate”.

Omenirea trece azi prin grele încercări de război. Valurile apelor înfiorate povestesc despre prăpăd și ucidere, despre vapoare de oțel sfâșiate în fândări ca niște cutii de chibrituri, sub puterea minelor și bombelor cari înroșesc marea de flăcări și sânge. Prin văzduh paseri de oțel poartă moartea și samănă urgia. Pe uscat tunurile și mitralierele deschid morminte pentru piepturi de voinici.

Credința noastră în mijlocul acestor furtuni de patimi răscolite ne îndrumă spre limanul de nădejde și pace al *Crucii și Invierii*.

Toți cei împovorați cu păcate, — și care ar zice că nu are păcate mincinos este, — să plecăm genunchii sub patrafir și mărturisim sacramental să cerem iertare, plinind canon de ispășire. Cât de minunat ne îndeamnă la aceasta sfântul *Andrei* Ierusalimenul episcopul Cretei, în al său „Canon” cântat în Joia săptămănei a cincea din post. Acest „sihastru care pune în umbră pornirile patimilor”, „alăută care cântă, trâmbiță a Spiritului, care toate le face vesele”, în 250 de tropare cântă lupta omului împotriva păcatului și biruința peste întunerec. „De unde voi începe a plânge faptele vieții mele?... Vino suflete de te mărturisește Ziditorului, părăsește nesocotința cea de mai înainte, du lui Dumnezeu lacrimi de căință”. O altă pildă ne prezintă *Biserica* pentru zilele de Paresimi în *sf. Maria Egipteanca*, suflet topit în post și rugă timp de 47 de ani, „mireasă alui Hristos... prin știința crucii, iubind chipul vieții înșerilor”, pe care același „Canon” o roagă astfel: „Cuvioasă Marie, ca să stingi văpaia patimilor, ai izvorit pururea pâraie de lacrimi, arzându-ți sufletul”.

De încheiere ruga noastră se va îndrepta înspre *Preacurata Fecioară Maria* către care „Ingerul cel mai de frunte, din cer trimis a zis: Bucură-
(urmăre în pag. 3-a)

„Cel dintâi între voi---să fie robul tuturor“...

Ceva în legătură cu evanghelia de Duminecă dela Marcu 10,33

„Ce voiți să vă fac?“

...In timp ce Mântuitorul era apăsător de greutățile poverii ce avea să o ducă —doi dintre apostoli se ocupau cu gândul întăietății. „Din pricina pușinei lor credințe“, ispita mândriei se strecurase în sufletul lor și iată-i târguindu-se cu Mântuitorul pentru locurile de cinste și întăietate din dreapta și din stânga Lui.

Nu știa atunci tânărul Ioan că „împărăția Cerului se ia cu năvală“. Și nu știa cât de greu era să beie paharul Domnului și să se boteze cu botezul Lui — despre care spusese cu atăta ușurință că va putea.

Dar ce înțelept a fost răspunsul Domnului care le știa pe toate acestea!

Omul, ori cine ai fi tu — nu-ți face despre tine gânduri mai înalte decât se cade! Ferește-te de-a face un binecu gândul de a fi laudat și răsplătit. Veghează mereu și păzește-te de grozava ispită a trufiei — e cel mai mare dușman al sufletului tău și al lucrării Domnului.

Căci vai, câți mai sunt și azi în lucrul și lucrarea Domnului oamenii cu „pușină credință“ care „caută folosul lor, nu al Domnului“ urmărind laudele semenilor lor, ranguri, renume și răsplata aici pe pământ.

Amin grăesc vouă — ei și-au luat răsplata—dar...

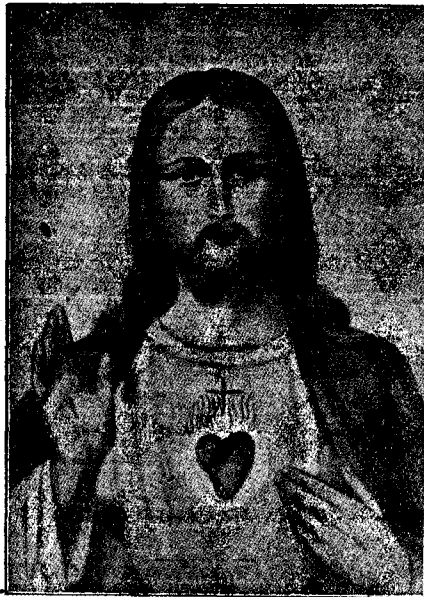
„Intre voi să nu fie așa!“

Ce mult spun aceste cuvinte ale Mântuitorului! El nu s'a ocupat niciodată să îndrepte pe cei ce se socoteau drepti și sfinți. Dar îi dădea mereu de pildă la ai Săi — să nu facă așa cum fău ei.

Ei se îmbracă în haine de titluri pompoase — le va fi zis Mântuitorul — dar între voi să nu fie așa. Lor le place să fie laudați, să le facă tu mea plecăciuni, să le strige toți: Trăiască! — dar între voi să nu fie așa.

Ei se luptă să fie care de care mai mare, mai temut, mai respectat, — dar între voi să nu fie așa...

Toate acestea lumea le caută fiindcă din lumea

aceasta sunt. Satana este stăpânitorul lor și cui voeste acelaia o dă (Luca 4,6).

Dar între voi copiii Mei, — să nu fie așa; Ci oricare va vrea să fie mai mare între voi — să fie slujitorul vostru. Și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi, să fie

Robul tuturor...

„Iată cel mai drept titlu; Iată cea mai mare cinste; Iată cel mai înalt rang, — înaintea Domnului.“

Nu este cinste mai mare pentru un ucenic decât în a se asemena în totul cu învățătorul său. Nu este ceva mai de preț pentru un copil al Domnului decât a împlini în totul voia Lui. De a nu ești niciodată cu nimic din voia Domnului său. De a trăi în chip cât mai dasăvârșit viața Mântuitorului său.

Când Mântuitorul a venit să slujească El altora, cum ai putea tu, copilul Lui, să primești ca să ți-se zică: Stăpâne?

O, tu ucenicule al Domnului, dacă vrei să semeni într'adevăr învățătorului tău, caută să-L urmezi cu adevărat. Nu aștepta să primești tu laude acolo unde El a primit — și primește! — hule. Nu căuta să ți-se slujească acolo unde El a fost — slugă. Nu căuta să fi mare, acolo unde El a fost — mic.

Ci în toate, în bine ca și în rău, în laudă ca și în hule, în bucurie ca și în suferință, tu caută să rămâi mereu în slujba care a avut-o El: Robul tuturor. Pentru ca la vremea ei, Domnul Isus care a ajuns din Rob, Stăpânul tuturor, să-ți dea și ție cinstea aceasta — după ce te va fi găsit prin încercări, vrednic de aceasta. Amin.

TRAIAN DORZ

Cuvinte de aur

BLANCA regina Franței spunea odată fiului său sfântul LUDOVIC:

Fiul meu. Te iubesc mai mult decât îmi iubesc inima proprie. Tu îmi ești singura mângăiere ce o mai aștept pe pământ. Tu ești nădejdea Patriei. Și totuși, mai degrabă să te văd mort, decât să aud că voind al făcut și numai un singur păcat de moarte.

Sf. Augustin:

Nimeni nu este necredincios decât cel ce trăește în necurație.

Sf. Ieronim:

Nici un lucru să nu ni se pară prea greu, dacă prin aceasta e vorba să câștigăm mărirea cea veșnică.

EL ȘTIE TOTUL

Domnul Dumnezeu știe totul și toate faptele sunt cântărite de El (I Samuel 2, 3)

Știe totul... Iată un cuvânt serios. Un cuvânt care poate să însemne pentru unii bucurie, dar pentru alții nu mai teamă și groază.

Știe totul! Cum? El cunoaște viața mea, trecutul meu și toate faptele mele? O, cât n'ar da unii oameni ca să nu știe nimeni ascunzișurile vieții lor. Demult le-au îngropat ei în țărâna uitării. Nimeni nu știe crimele, minciunile, furturile, lăcomiile, întinăciunile și urăciunile lor. Era noapte și nimeni nu i-a văzut când le-au făptuit. Nimeni nui știe, își zic ei, liniștindu-se.

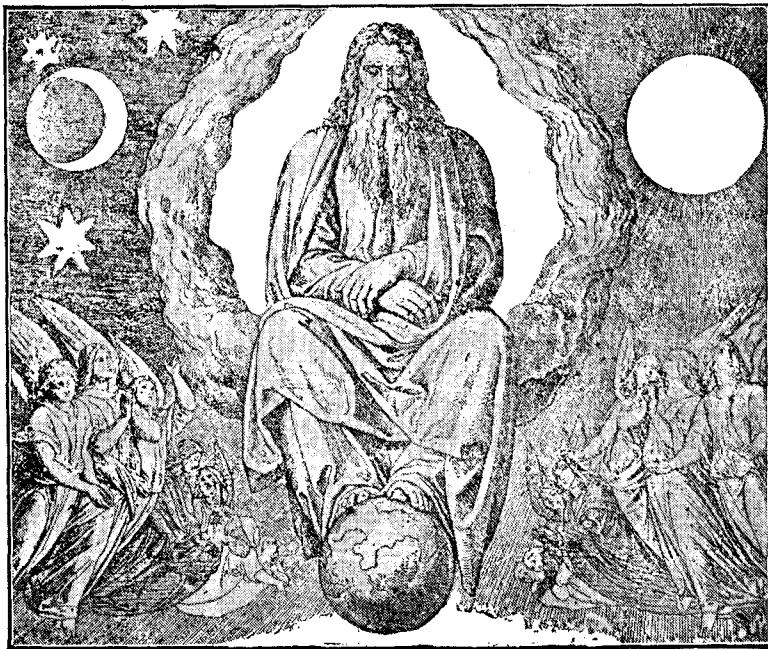
Și totuși este Cineva, care știe totul. Da, știe totul. Și însăși conștiința ta în clipele de liniște și singurătate îți poate spune: El știe totul!

E adevărat, că poți înăbuși acest glas, afundându-ți viața în petreceri și ocupații, dar struțul care-și bagă capul în nisip, atunci când e urmărit, nu însemnează numai decât că e și scăpat. Din contră.

Alta e calea izbăvirii. Când un copil a greșit, și știe că tatăl său cunoaște greșala sa, are o singură cale de-a câștiga din nou prietenia părintelui său: aceea de-a veni și de-a mărturisi greșala. A ne pocăi față de Dumnezeu și a ne mărturisi păcatul făptuit, e singura cale pentru a atrage asupra noastră binecuvântarea Lui.

El știe totul. De ochiul Lui nimic nu este ascuns. Dar atotștiința Lui, e cunoștința doctorului, care vindecă cu atât mai ușor pe bolnav cu cât îl cunoaște mai bine pe el și boala lui.

El știe totul. Ne cunoaște în totul. A știut de ce avem nevoie. De aceea, L'a dat pe

Fiul Său să ne vindece și să ne mântuiască, să ne ajut: să aflăm iarăși casa părintească pe care o părăsiseră demult părinții noștri.

A veni și a-ți mărturisi trecutul tău și a descoperii căit înaintea Lui, ceace ai ținut ascuns, luând iertare prin Isus Hristos, însemnează să nu-ți mai fie frică de trecutul tău.

Când ai venit la El și ești un „copil al casei“, te bucură faptul că El știe totul, fiindcă harul Lui a și iertat totul. De acum nu-ți mai rămâne decât de-a trăi înaintea Lui căutând ce-ți place, în gând, în vorbă, în faptă, în umblare și lucrare.

„Știe totul“... Aceasta este o mare mângăiere pentru viața celui credincios. Când

știi că nici un fir de păr nu se mișcă din capul tău, fără știrea Lui, poți fi liniștit. Atunci nu te mai îngrijorezi, ci în orice lucru, aduci cererile tale la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri (Filipeni 4,6), și El îți mulțumește nevoile tale

„Știe totul“... Da, El cunoaște calea pe care umblu; lucru pe care-l fac; cunoaște toate durerile și frământările mele; știe greutățile și suferințele mele; cunoaște piedecile și împotrivrile ce le am. Și cine altul mă poate ajuta și îmbărbăta mai bine decât El.

„El știe totul“... Munți de necazuri se pot ridica în calea ta.. Mii de primejdii te pot amenința; pe calea care umbli pot fi multe curse, în călătoria aceasta pe care mă pregătesc s'o fac, pot întâmpina multe neplăceri, dar El știe totul, Și nu numai atât, El mă poate și ajuta și izbăvi

ca nimeni altul.

Deaceea suflete, încrede-te în El. El știe viitorul și te povățuiește cu grije spre ținta la care trebuie s'ajungi. El știe de ce ai nevoie. Vieța ta este în mâna Lui.

Încrede-te în El, suflete al meu; El nu va lăsa să ți-se clatine piciorul. Pentruce te mănhești suflete și gemi înlăuntrul meu? Nădăjduiește în Dumnezeu, căci iarăși îl voi lauda:

El este mântuirea mea și Dumnezeuul meu (Psalm 42, 11).

I. M.

Celui ce va birui (Apocalips 2, 7)

II VOI DA SĂ MĂNÂNCE DIN POMUL VIEȚII, CARE ESTE ÎN RAIUL LUI DUMNEZEU

Mântuirea e legată de luptă și biruință, căci fără luptă nișmenii nu se încununează (1 Cor. 9, 25). Cel ce va răbda până la sfârșit, acela se va mântui (Mat. 24, 13). Cel ce va birui, va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeu lui și el va fi fiul Meu. Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții (Apoc. 2, 10; 21, 7).

Potrivit acestor cuvinte Dumnezeuști, scrie și înțeleptul Solomon: „Mai bun este sfârșitul unui lucru decât începutul lui” (Ecl. 7, 8). Este mai ușor să începi un lucru oarecare, decât să-l duci până la capăt cu bine și mai iute poți lua o hotărâre frumoasă, decât să stăruiești într-ânsa până la sfârșit. A purta lupta credinței este lucrul creștinului, însă se cere răbdare și multă stăruință.

Să alergăm și noi, iubitorilor, înainte spre țintă pentru premiul chemării cerești, uitând ce este în urma noastră (Filip. 3, 13-14). Să nu obosim în facerea binelui (Gal. 6, 9), ci să flămânzim mereu după dreptate (Mat. 5, 6). Să nu socotim cândva că am lucrat de ajuns, că am luptat cât trebuie, ca și cum am fi ajuns la capătul desăvârșirii. Să căutăm la lupta și suferințele sfinților dedemult, care cu cât făceau mai mult pentru Domnul, socoteau că n'au făcut nimic. Stăruința și viața lor ar trebui să ne dea și nouă mai mult îndemn la luptă pentru Hristos.

Noi nu ne-am împotrivit încă până la sânge în luptă împotriva păcatului (Evr. 12, 4). De a-

cea să ne uităm țintă la Isus Mântuitorul nostru care a suferit crucea și a disprețuit rușinea. Privind cu credință la crucea Lui, care a suferit atâta de amar pentru noi și mântuirea noastră, nu vom cădea de oboseală (Evr. 12, 2-3).

Voi dar întăriți-vă și nu lăsați să vă slăbească mâinile, căci faptele voastre vor avea o răsplată (2 Cron. 15, 7).

Iată Eu viu curând și răsplata mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după faptele lui. Numai țineți cu tărie ce aveți până voi veni! Apoc. 2, 25; 22, 12).

Deci, fraților, fiți tari! (1 Cor. 16, 13). Luptați-vă lupta cea bună a credinței la care ați fost chemați (1 Tim. 6, 12). Alergați în așa fel ca să căpătați premiul (1 Cor. 9, 24). Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie... Cine are urechi să asculte.. (Ap. 3, 21-22).

Inainte cu Isus Biruitorul!
David Balăuță Ion

Bucuria vieții în Hristos

Așa după cum cel ce a pierdut un bun de mare preț, îl caută mereu străduindu-se și nădăjduind a-l găsi, tot așa în inima fiecărui om, a rămas dorul după fericirea stării celei din-tâi dinainte de păcat, când curat și neprihănit, locuia în Grădina cea sfântă, în Paradisul lui Dumnezeu.

Năzuința aceasta după o fericire pierdută, o găsim în fiecare om; oricât de sărac sau bogat ar fi el. Căci ce altceva e silința de a strânge cât mai multă avere a unora, ce e goana după măririi a altora, ce e setea după plăceri a celor mai mulți, decât dorința bietului om, de a ajunge să fie cât mai fericit.

Și ajunge bietul om să găsească ceea ce caută și dorește? Nu! Spre deznădejdea lui, nu. Chiar de-ar avea norocirea să strângă munți de aur, să stăpânească peste popoare fără număr, să guste din toate plăcerile lumii, nici atunci, deplin fericit nu va putea fi. Va putea să afle trecătoare fericiri, dar fericire adevărată și statornică nu. Cum atât de frumos zice, într-o poezie a sa Fr. Dorz:

„Bogații mi-ai dat și prieteni,
„Și de toate Tu mi-ai dat,
„Fericire însă Doamane
„Nici într'una n'am aflat.

Care va fi oare cauza? Apoi ea stă în aceea, că oamenii nu caută fericirea acolo unde ar putea să o găsească. Fericirea primilor oameni,

stătea în legătura lor strânsă cu Dumnezeu. Prin Dumnezeu numai, erau ei fericiți. Când însă au rupt legătura cu Dumnezeu, călcând porunca Lui, atunci s'a dus și toată fericirea lor; au devenit îndată niște nefericiți.

Aici stă greșala lumii de azi; ea nu caută fericirea în Dumnezeu. Ci o caută și crede că o poate găsi, în bunuri și plăceri pământești. În nimicurile și gunoaiele pieritoare ale acestui veac. Ori acestea nu pot da, adevărată fericire.

Singurul izvor al deplinei păci și adevăratei fericiri, este și poate fi numai Domnul Isus. Ne spune El: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovorați și Eu vă voi da odihnă” (Matei 11, 28). Și Cuvântul Lui e adevărul. Prin credința și trăirea în El, vei putea să afli, o pace și o fericire, pe care toate bogățiile lumii nu ți-ar putea-o da.

Privesc în trecut, peste însămi viața mea. Era o vreme când nu-l cunoșteam pe Dumnezeu. Ajunsem chiar a-L tăgădui. Dar nu doresc nimănui starea mea sufletească de-atunci. Eram atât de frământat, atât de lipsit de pace, atât de nefericit, încât ajunsesem să dau dreptate, celor cari își curmă firul vieții. Spuneam că viața e o prostie lipsită de orice rost.

Dar slăvit să fie Dumnezeu, că decând El s'a îndurat de mine, făcându-mi-se cunoscut, altfel văd, simt și grăesc. În suflet mi s'a făcut lumină, știu pentru ce trăesc, iar inima îmi este plină de prezența Lui, plină de bucurie și pace.

Avându-L pe El, chiar dacă necazuri ți-ar întâmpina viața, tu rămâneai tot senin, tot învismântat, în sfântă și netulburată pace. După cum zice Pavel într'un loc: „Noi ne bucurăm chiar și în necazurile noastre”.

„Dar când te-am aflat pe Tine.
„Eram singur și strein
„Și de când Te am Isuse,
„Fericit mă simt deplin.
Suflet frământat și lipsit de pace!
Vino la Domnul Isus și vei afla pacea și fericirea netrecătoare n'ne vei!

I. Capătă

Dragul meu

*Pentru tine a făcut Domnul pământ lună, stele, soare
Pentru tine pe câmpie crește floare lângă floare,
Pentru tine a făcut Domnul mii de pasări cântătoare
Pomi, verdeață, apa limpede'n izvoare*

*Și acum fără sfială spune-mi mie dragul meu
Ce ai în a ta viață pentru bunul Dumnezeu?
Iată deci o întrebare: ce-ai făcut pentru Isus?
Ce-ai făcut pentru răsplată și'ntrebarea cea de sus?*

Constantin Tuduscuc

Intristat este sufletul meu...

Când rostea aceste cuvinte, Isus era pe Muntele Maslinilor; ochii-I cuprindeau Ierusalimul cufundat în întunec — și privirea lui trecea mai departe până pe un alt munte: Muntele Golgotel.

Prin minia lui Isus treceau rând pe rând întâmplările a căror soroc era apropiat. Il vedea pe Iuda dându-I sărutul trădării, se vedea în curtea arhiereului, înaintea lui Pilat, palmuț, încununat cu spini, sub povara Crucii, pe drumul Golgotei, se vedea atârnat pe Cruce...

Isus tremură; e întristat în fața suferinței și a morții?

Dar noi știm că în urma Lui milioane de martiri au mers, prin suferințe, la moarte,

plini de veselie, cântând și laudând pe Domnul.

Sf. Laurențiu, în timp ce focul îi pârjolea trupul, spunea căldului în glumă: „Friptura e gata. Intoarce-mă și mă mănâncă”.

Sf. Ciprian, martirul din Cartagina, dădu 30 de galbeni căldului care avea să-i taie capul, mulțumindu-i pentru binele ce-i face.

De ce oare Isus, care a dăruit martirilor săi așa de mari bucurii în fața chinurilor și a morții, se întristează așa de tare — până la moarte — în fața suferințelor și a morții de pe Cruce?

Nu, răspund, în cor, Sfinții; Isus nu se teme de Cruce. El iubea Crucea. Ceeace îl doare

e păcatul, pe care-l vor mai săvârși, și pe mai departe, ce-i ce vor purta îndeșert numele de creștin.

Isus vedea deoparte patima sa, de alta necunoștința noastră.

Deoparte era iubirea lui nemărginită, de alta lăncezeala noastră.

Atunci... apăsător de povara păcatelor noastre „mergând puțin, a căzut pe fața sa” (Mat. 26, 39). E singura dată când Evangelia ni-l arată pe Isus, cel veșnic cu fața spre cer, cu fața la pământ. Și așa se ruga.

Ce se petrecea atunci în sufletul Omului-Dumnezeu?

Dar în frământarea și'n durerea lui Isus aveam fiecare partea noastră de vină.

Păr. N. Pura

Cerul și mărirea Sa

(urmăre din pag. 1-a)

te scaun al împăratului... stea care areți Soarele... scară cerească pe care a coborât Dumnezeu... brazda care ai încolțit mulțimea îndurărilor... diademă scumpă a împăraților celor credincioși... stâlp de foc care povățuiești pe cei dintru întunec... Mireasă pururea Fecioară. Ei, Mamei noastre, îi vom cânta imn de laudă cu tot focul inimii care stăruie în lupta eroică de cucerirea Cerului cu a sa mărire: „Cum te vom numi, ce-eace ești cu dar dăruită? Cer? că ai răsărit soarele dreptății? Rai? că ai odrăslit floarea nestrăcaciunii? Fecioară? că ai rămas neatinsă? Măică preacurată? că ai purtat în sfințele tale brațe Fiu, pe Dumnezeuul tuturor? Pe acela roagă-l, să mântuiască sufletele noastre”.

Dr. Titus Malai

Mărirea pe care eu o aștept este atât de mare, încât pentru ea cu bucurie suport toate durerile, toate boalele, toate hulele, toate prigoanele. Sf. Francisc de Assisi

Pentru a ne face datoria deplin

Suntem mângăiați văzând că la avizul făcut, mulți dintre bunii noștri cititori, în special cei din Cluj, s'au grăbit a-și face datoria, trimițând abonamentul.

„Vieța Creștină”, bucurându-se de colaborări distinse este foarte bine apreciată de toți cari o citesc. Noi însă cari o scoatem nu suntem mulțumiți deplin, ci am vrea să fie și mai bună, pentru a nu l-se putea face nici o observație.

Suntem hotărâți a îmbunătăți mereu — din toate punctele de vedere — acestei tribună de evanghelizare.

Intrucât prosperitatea gazetei este în funcțiune de primirea abonamentului său, singura sursă de trai, nădăjduim că toți abonații, atunci când vor putea ne vor trimite modestul abonament, fără prea multă întârziere.

Mare serviciu se face gazetei și atunci când se recomandă și altora pentru ca să o aboneze.

In vederea unei activități mai rodnice prin presă, precum și pentru a îndrepta unele lipsuri care se pot constata, sunt convocați în acest scop cititorii, colaboratorii și sprijinitorii gazetei, cari au posibilitatea să participe la adunarea de Duminică 14 Aprilie c. la orele 5 după masă în Biserica „Bunavestire” din Cluj Str. Chintăului, iar după serviciul divin în birourile gazetei pentru consfătuire.

La ordinea de zi va fi expunerea unor noi metode de lucru, precum și diferite propuneri.

Toate acestea cu singurul scop de a ne putea face mai bine datoria.

„VIEAȚA CREȘTINĂ”

In a 8-a lună de război

Discursuri, amenințări, pregătiri — Cine va începe? Unde se va da întâiu lovitura? Războiul economic în toiu

Am intrat în a 8-a lună de război. Lumea se aștepta ca în Martie să se întâmple ceva deosebit. Așteptările nu s'au împlinit. Se va da marea lovitură de început, în luna aceasta? Cine va începe? Unde? Iată întrebări, pe cari și-le pun oamenii de stat, ziariștii și toată lumea care se ocupă cu treburile astea. Nimeni nu poate ști și nu poate da un răspuns întemeiat.

Deocamdată, se duce cu multă îndârjire războiul diplomatic, războiul propagandei și al discursurilor.

La Moscova a vorbit președintele comisariilor poporului d. Molotov care a arătat că Rusia își păstrează neutralitatea, dar merge alături de Germania.

D. Chamberlain primministru Angliei, a spus într'un discurs ținut în Camera Comunelor, că Anglia împreună cu Franța sunt pregătite și vor ști face față oricăror întâmplări. Hitler a pierdut partida. Dacă am fi fost atacați acum 7 luni,

a declarat generalul Ironside șeful Statului major al Angliei — ar fi fost greu de noi, căci nu eram pregătiți. Doar îngăduința de 7 luni ce ni s'a dat, ne-a ajutat să ajungem foarte departe.

Războiul blocadei

Pentru a lua Germaniei pâinea dela gură, aliații au hotărât să întărească blocada. Vapoarele aliate, vor patrula pe mări, așa ca nici un vapor să nu mai poată aduce în Germania alimente sau materii prime. Războiul blocadei este dar în toiu.

Asalturile asupra neutrilor

Intr'o situație nespuse de gingașe se află țările neutre. Atât Anglia și Franța, cât și Germania, se străduiesc fiecare să atragă pe neutrii de partea lor și să cumpere totul de pe piețele acestora. Deocamdată se dă așa zicând un război de pregătire? ce va urma?..

—OXO—

Ne predică și vremea

Suntem la jumătatea lui Aprilie și primăvara nu mai vine. E tot frig. Ba încă Duminică trecută a nins din nou, ca în toiu iernii. A venit din nou iarna.

Din pricina zăpezii, a umezelii prea mari, și a timpului cu totul neprielnic, nu se poate începe nici lucrul câmpului, care și așa, are o întârziere de câteva săptămâni.

Frăpădul apelor

Ziarele din ultimele zile aduc din nou vești despre revărsarea apelor. In Iugoslavia, apele Dunării au eșit zeci de km., a acoperit mii de hectare cu sămănături și făcând pagube nespuse de mari pe tot locul. Chiar și capitala țării — Belgrad a fost inundată de apele fluviului. Ne predică și vremea

Toți copiii țării

vor fi înrolați la muncă câmpului

Avându-se în vedere lipsa mâinii de lucru, precum și faptul că lucrul întârziat de timp — va trebui împlinit mult mai repede, Comandantul Străji țării, împreună cu ministrul Școalelor, al agriculturii și armatei a luat hotărârea ca pentru timpul de urmă să fie mobilizați toți copiii satelor dela 7-18 ani (băieți) și 7-21 (fetele).

După puterea lor, toți copiii sunt obligați a preda munca agricolă obligatorie, în raport cu vârsta, și îndeletnicirea fiecăruia la: gospodăriile părinților, gospodăriile celor concentrați, sau fără posibilitatea de a-și lucra câmpul și îngriji gospodăriile; orice cultură din satul său sau satele învecinate, unde nevoia cere urgent brațe de muncă, cari lipsesc.

Nimeni nu poate sta fără a lucra, decât timpul normal necesar odihnei, mesei și cei dela școală învățatului, restul timpului, fiecare copil sănătos

trebuie să lucreze acasă la el sau acolo unde nevoia cere.

In timpul de lipsă se va opri școala pe timp de 10-15 zile, în care timp toți copiii de școală dela vârsta de 11 ani în sus, vor fi folosiți la munca, în afară de gospodăriile părinților lor, iar cei cari au lucru acasă la ei, vor face acest timp de muncă la alții mai târziu, fără a lipsi dela școală. In afară de aceasta, întot cursul anului, Sâmbăta, sau altă zi după amiază, copiii vor fi folosiți la munca agricolă, înafară de gospodăriile lor.

Tineretul estra școlar (băieți și fete) trecuți de 12 ani, vor purta o zi sau două, înafara gospodăriei părinților lor drpă cum cere nevoia.

Pentru organizarea lucrului străjeresc, se vor înființa comitete agricole. Nesupunerea la lucrul obligator, aduce cu sine pedepse.

Știri din țară și străinătate

— D. Primministru în țara moșilor. Pe neașteptate, săptămâna trecută, dl primministru, consilier regal Gh. Tătărescu însoțit de câțiva miniștrii, au sosit cu trenul la Câmpia Turzii de unde, cu mașinile, sau îndreptat spre Câmpeni.

In drum sau oprit în mai mai multe sate, ascultând păsurile oamenilor, dând sfaturi și împărțind ajutoare. Seara, dl Primministru s'a dus la Deva.

— Puteri depline. Parlamentul american, a votat de curând legea prin care se dau puteri nelimitate (fără margini) președintelui Roosevelt.

Pentru timpul de acum, înseamnă și asta ceva.

— Pe unde a trecut războiul. Un ziarist italian care a vizitat de curând Varșovia, scrie că din frumoasa capitală de odinioară, nici 30 la sută din case n'au rămas întregi. Bombardamentul armatei germane, a nimicit toată frumusețea de odinioară a orașului.

Pretutindeni domnește mizeria. Ca să câștige, toată lumea chiar și profesorii universitari se ocupă cu comerțul. Cine nu muncește este concentrat în taberele de muncă.

Jale!

— Fără alcool. Undeva citim că în Franța, în două zile pe săptămână este oprit a se bea alcool.

O, dacă ar veni și la noi o lege care să mai oprească beutura!

Ar fi mult mai bine. Atunci s'ar mai împuțina răutățile!

Un semn dumnezeesc la Vatican

Un porumbel alb a stăruit binecuvântarea dată de Papa celor 800 perechi noi căsătorii

Un episod foarte interesant s'a produs în zilele trecute în sala papală de binecuvântare, cu prilejul audiinței acordate de Papa Pius al XII-lea celor 800 de perechi noi căsătorite. Când Papa s'a așezat pe tronul său, un porumbel alb a intrat prin ferestrele larg deschise și după ce a sburat prin sala de binecuvântare, s'a așezat pe draperia de catifea roșie din spatele tronului, rămânând acolo tot timpul cât Papa a voroit noilor căsătorii. Apoi porumbelul și-a luat di nou sborul spre piața sf. Petru.

Faptul a provocat o puternică emoție celor prezenți, căci porumbelul alb este considerat ca făcând part din insignele Papei Pius al XII-lea.

— Voluntare elvețiene. Urmand pilda țărilor beligerante, guvernul elvețian se pregătește să folosească femeile în serviciile auxiliare ale armatei. O proclamație va fi lansată peste câteva zile pe tot cuprinsul teritoriului elvețian cerând femeilor să se înroleze ca voluntare.

— Un mare foc a nimicit la Budapesta un depozit de 500 vagoane de grâu.

Ultima oră

Trupele Germane au ocupat în noaptea de 8 spre 9 Aprilie Danemarca în timp de 3 ore numai.

Norvegia și Suedia au mobilizat, fiindu-le amenințată independența.

Amănunte vom da în numărul viitor.